

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Svetlana Vulpe,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Vulpe către Constantin Hîncu privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune,

împotriva deciziei din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 2ra-1005/23
PIGD 2-20018825-01-2ra-19072023)*

Recurs declarat până la 01 septembrie 2023, temeiurile nu se încadrează în art. 432 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă. Recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Judecătoria Orhei, sediul Central, jud. – S. Lazari
Curtea de Apel Chișinău, jud. – I. Cotruță, I. Țurcan, A. Braga

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursului declarat de Svetlana Vulpe,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 februarie 2020, reclamanta Svetlana Vulpe s-a adresat cu cerere de judecată către Constantin Hîncu, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune (f. d. 2-4, vol. I).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, Svetlana Vulpe a indicat că, prin sentința din 27 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Constantin Hîncu a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3500 unități convenționale. S-a dispus încasarea de la Constantin Hîncu în beneficiul statului a sumei de 2100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare. S-a dispus confiscarea specială și s-a încasat din contul lui Constantin Hîncu, în beneficiul statului, suma de 15 000 euro, conform cursului oficial în valută națională la momentul executării, și suma de 20 000 lei în contul Centrului Național Anticorupție.

3. Svetlana Vulpe a invocat că, potrivit învinuirii aduse lui Constantin Hîncu, în perioada lunii decembrie 2018 – 03 aprilie 2019, fiind în relații de cunoștință cu reclamanta, care deținea un pavilion comercial în mun. Chișinău, str. Ion Creangă nr. 45/3, amplasat pe lotul de pământ cu suprafața de 0,0073 ha, fără a avea contract de arendă a terenului, precum și pavilionul constituind o construcție neautorizată, susținând că are o influență asupra persoanelor publice din cadrul Primăriei mun. Chișinău și Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, în vederea facilitării examinării în termeni mai restrânși și în favoarea lui Vulpe Svetlana și anume pentru a grăbi procesul de examinare de către Comisia pentru Construcții, Arhitectură și Relații Funciare din cadrul Consiliului Municipal Chișinău a pachetului de documente depus de către Vulpe Svetlana în scopul atribuirii în arendă funciară a lotului de teren pe care este amplasat pavilionul comercial din mun. Chișinău, str. Ion Creangă nr. 45/3, în care se află atelierul de reparații a hainelor ÎI „Vulpe Svetlana”, precum și înregistrarea acestei construcții la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, a pretins și a primit, în câteva tranșe, suma de 15 000 euro.

4. Reclamanta a solicitat încasarea de la pârâtul Constantin Hîncu a sumei de 15 000 euro, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin acțiuni

infracționale ale pârâtului, precum și repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 euro.

5. În drept, reclamanta Svetlana Vulpe și-a întemeiat pretențiile în temeiul art. 1398, 1410, 1414-1416, 1422 din Codul civil, art. 166-168 din Codul de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 27 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a respins acțiunea depusă de Svetlana Vulpe către Constantin Hîncu privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune (f. d. 64, 71-74 verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 28 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, Svetlana Vulpe a declarat apel nemotivat (f. d. 69-1, vol. I) împotriva hotărârii din 27 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, iar la 3 noiembrie 2020, a prezentat apelul motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f. d. 103-107, vol. I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Svetlana Vulpe și s-a menținut hotărârea din 27 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central (f. d. 232, 233-240, vol. I).

9. Fiind investită cu judecarea cauzei, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, instanța de apel a constatat că reclamanta Svetlana Vulpe a pretins repararea unui prejudiciu ce i-a fost cauzat prin acțiunile infracționale ale lui Constantin Hîncu, invocând că în perioada decembrie 2018 – 03 aprilie 2019, Constantin Hîncu a convins-o că are influență asupra unor factori de decizie din cadrul Primăriei municipiului Chișinău și Oficiului Cadastral territorial Chișinău și, sub pretextul facilitării examinării în termeni mai restrânși și în favoarea Svetlanei Vulpe a cererii acesteia privind atribuirea în arendă funciară a lotului de teren pe care este amplasat pavilionul comercial din str. Ion Creangă, 45/3, mun. Chișinău, în care se află atelierul de reparații a hainelor ÎI „Vulpe Svetlana”, a pretins și a primit în câteva tranșe de la aceasta suma de 15 000 de euro. Ulterior, pentru comiterea acestor acțiuni, prin sentința din 27 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Constantin Hîncu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

10. Instanța de apel, a reținut, că Svetlana Vulpe pretinde la repararea prejudiciilor presupuse a-i fi cauzate prin acte infracționale de corupție, or, în sensul art. 44 alin. (1) și (2) lit. g) din Legea integrității nr. 82 din 25 mai 2017, actele de corupție reprezintă infracțiuni și contravenții, săvârșite în sectorul public și în cel privat, a căror sancționare este prevăzută de Codul penal și Codul contravențional.

11. Colegiul a menționat, că infracțiunea de trafic de influență, pentru care a fost condamnat Constantin Hîncu și în rezultatul căreia reclamanta pretinde că i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral, este prevăzută de Codul penal la art. 326. Respectiv, prezentul litigiu este guvernat nu doar de prevederile Codului civil, dar și de normele speciale ale Legii nr. 82/2017, precum și Convențiile internaționale ratificate de către Republica Moldova, și anume Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New-York la 31 octombrie 2003 și Convenția civilă privind corupția, adoptată la Strasbourg la 04 noiembrie 1999. Astfel, din sensul Legii nr. 82/2017 rezultă cert că bunurile transmise pentru a determina comiterea infracțiunii sau pentru a-l răsplăti pe infractor se confiscă, în cazul în care nu sunt restituite persoanei vătămate și/sau în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia.

12. Instanța de apel a menționat, că prin sentința din 27 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în privința lui Constantin Hîncu s-a aplicat confiscarea specială și s-a încasat din contul lui în beneficiul statului suma de 15 000 de euro, conform cursului oficial în valută națională la momentul executării și suma de 20 000 de lei în contul Centrului Național Anticorupție. Respectiv, s-a supus confiscării speciale și s-a încasat din contul lui Constantin Hîncu în beneficiul statului suma de 15 000 de euro, primită de către acesta de la Svetlana Vulpe pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență.

13. Colegiul a reținut prevederile articolului 6 din Convenția civilă privind corupția, încheiată la Strasbourg la 04 noiembrie 1999, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 542 din 19 decembrie 2003, conform căroră fiecare parte va prevedea în dreptul său intern că, compensația prejudiciului poate fi redusă sau suprimată ținând seama de împrejurări, dacă reclamantul a contribuit, din vina sa, la producerea prejudiciului sau la agravarea sa.

14. Astfel, instanța de apel a subliniat că Convenția civilă privind corupția, prevede excepția de a beneficia de despăgubire, în cazul neglijenței concurente, adică când persoana ce se pretinde a fi păgubită în urma acțiunilor de corupție a contribuit intenționat la producerea acestui prejudiciu.

15. Instanța de apel a concluzionat că legiuitorul a prevăzut la art. 14 din Codul civil că nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. Nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea credință.

16. Colegiul civil, a considerat hotărârea primei instanțe întemeiată și legală, iar criticele formulate în apel nejustificate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 10 martie 2023, Svetlana Vulpe, a declarat recurs împotriva deciziei din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 27 mai 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Central a prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (f. d. 1-10, vol. I).

SOLICITAREA RECURENTEI

18. În motivarea recursului, recurenta Svetlana Vulpe a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, (în vigoare până la 01 septembrie 2023), care reglementează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

19. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

20. Completul de judecată conchide că recurenta s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată în adresa Svetlanei Vulpe la 10 ianuarie 2023, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere (f. d. 242, vol. I), iar cererea de recurs a fost depusă la 10 martie 2023 (f. d. 1–9, vol. II).

21. La 26 iulie 2023, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de recurenta Svetlana Vulpe cu înștiințarea despre necesitatea

depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 21, vol. II).

22. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Constantin Hîncu nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (în redacția până la 01 septembrie 2023):

„Cererea de recurs se consider inadmisibilă în cazul în care:a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432alin. (2), (3) și (4).”

24. Art. 432 alin. (2), (4) din Codul de procedură civilă (în redacția până la 01 septembrie 2023):

„(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

25. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare din 01 septembrie 2023):

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justițieși se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul

XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

27. Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

28. În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului declarat de recurenta Svetlana Vulpe, împotriva deciziei din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 01 septembrie 2023.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererii de recurs), enunțate la pct. 25 din prezenta încheiere.

30. Verificând motivele de casare, invocate în recursul declarat de Svetlana Vulpe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu cad sub incidența temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

32. Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

33. Instanța de recurs, menționează că recursul declarat de recurenta Svetlana Vulpe, conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

35. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de recurenta nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a aprecia recursul declarat de Svetlana Vulpe, ca fiind inadmisibil.

37. Ținând cont de cele expuse *supra*, în temeiul art. 431 alin. (1), (2), art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul declarat de Svetlana Vulpe împotriva deciziei din 6 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni